

KI FIZESSE A HELYREÁLLÍTÁST?

Harc a Vérmezőért

Várvédelem, ifjúságunk ködébe tűnt ábránd („Legyen a Horváth-kertben Budán”) s esztendők óta húzódo per, bírságok, büntetéspénzek. Mind megfér ez a város egyik szegletének letaposott gypén. Igaz, ez a gyp, a kert: a Vérmezőnk, amelynek földjében még egy eltűnt középkori falunk, Logod falai is pi-hennek. A vita, a per pedig: *miként válják e gazdag és színes múlttól terhes föld a város ékességévé.* Mert most még egy darabkaja feldúlt grund, a metróépítők felvonulási épületei álltak itt. Elvonultak, de — amint a tanács rendszeresen küldi nekik a bírságokat — a területet nem állították helyre. *De miként állítsák helyre?* És vajon valóban a metróso-
k dolga ez?

VÁRVÉDELEM, HORVÁTH-KERT

Előbb egy kevéskét a mező szomorú és ábrándos múltjáról.

Várvédelem, mondjuk, mert hogy Budavár nyugá-

• Metró épült és pályaudvar

• Parkot a felvonulási területre!

ti bástyái tövében terült el; s a falaktól mért puska-lövésnyi — két-háromszáz méternyi — távolsággal jelölték ki a XVIII. században a be nem építhető területet, a *várvédelem határát*. Ahogy a vár hadászati jelentősége csökkent, úgy engedélyezte a haditanács a glacisban, vagyis a vársíkban az építkezést. Várázttatta föld: *Martino-vicsékat itt fejezték le.*

E mező déli végéből nagy területet hasított ki gróf *Niczky Kristóf*, a helytartó-tanács elnöke, s volt idő, amikor így is hívták a kertet: egyike lett az első hazai francia barokk díszkertnek: *Niczky-kert*, később pedig az új tulajdonosok nevével: *Horváth-kert*. A Krisztinaváros legszebb díszje. Itt épült fel később a Budai Nyári Színpark. „Legyen a Horváth-kertben Budán...” utolsó előadását 1936 nyarán mutatták be, Budai Dénes-darab ment, a Csárdás és *Honthy Hanna* volt a primadonna.

Legyen ennyi az ábrándozásból. Jöjjön a vita, a kérdés, a per: *ki állítsa helyre a Vérmezőt?* A metró építésének a generálkivitelezője a KÉV Metró Vállalat volt. De a beruházó a METROBER. Ezt azért fontos megjegyezni, mert a *beruházó kötelessége a tanácsnál eljárni, területet biztosítani*. Ez érthető is, ha én lakásomba szobafestőket hívok, ők csak úgy tudnak dolgozni, ha helyet adok létraiknak, összecsomagolom holmijaimat, eltolom a bútorokat.

BERUHÁZÓ A MÁV

Amikor a metróépítők végeztek a munkával, ugyanaz időben megbízták őket a *Déli pályaudvar rekonstrukciójával*. Itt pedig a MÁV volt a beruházó. Ostobaság és pazarlás lett volna a metró befejeztével a közterületet — nevezük most már ezentúl a hajdani parkot, a Vérmezőt közterületnek — helyreállítani, s aztán ismét feltűrni. *Merthogy most már egy másik beruházó, a MÁV kezd el építkezni.* A megbízással meg is kezdődött a METROBER és a MÁV-beruházók közt egy levelezés, hogy ki viseli majd a közterület helyreállítási költségeit. De ez a levelezés, tárgyalássorozat az idők homályába veszett.

A kivitelező, a KÉV Metró hozzálátott a munkához,

s hogy miért, miért nem, ennek az oka kideríthetetlen, talán az ügyintézés gyorsasága miatt: ők, a metróso-
k kérték a tanács-tól a közterület-foglalási engedélyt. *És nem a MÁV.* Vagyis most az ő nevük szerepel a *behajtandó váltó alatt*. A szerződésekben pedig, amelyeket a MÁV-beruházóval, a megrendelővel kötöttek, sehol sem számították az árba a majdani helyreállítási díjakat. De még ez sem lenne nagy baj.

GYÖNYÖRŰ TERV

Befejeződtek az építkezések, helyre kell állítani a területet. Az építők azt mondják: *ők nem zárkóz-
nak el ettől, de csak az eredeti, az ötvenes évek állapotába állítanák helyre a mezőt, hiszen akkor kezdtek az építkezésekhez.* Megbízást is adtak a FŐKERT-nek, végezzék el a munkát. Viszont a FŐKERT egy gyönyörű tervet készített a Vérmező parkosítására, méltó, zöld szigetet Budavár ősi várfalai alá. Persze ez nem olcsó mulatság. Ma két és fél millióba kerülne. És a FŐKERT — mert a Fővárosi Tanács ezt a tervet igen helyesen, jóváhagyta — csak ezt valósítaná meg az elbontott felvonulási épületek helyén.

A két és fél milliót pedig a KÉV Metró nem akarja, nem is tudná megfizetni. Ők így mondják: „*az értéknövelő költségeket az építő fizesse*”. Az eredeti állapot helyreállítása szerintük füvesítésből, néhány darab cserje telepítéséből állna. Valóban elgondolkoztató is, hogy hol az igazság: ha én lakásomat kiadnám mondjuk a filmeseknek, elvonulásuk után nem kívánhatnám tőlük, hogy ébenfával burkolják a falakat, s márvánnyal borítsák a padlót.

VÁROSUNK ÉKESSÉGE

Viszont, viszont... a Vérmező mégis városunk egyik ékessége. Azzá kell lennie.

De ki fizesse?

És miért a metróépítők vegyenek nekünk, pestieknek, egy két és fél milliót parkot?

Kőbányai György